

CHIA SẺ NỘI DUNG HỌC TẬP

ĐỀ TÀI 568

MỘT LÚC NGHĨ ĐÂY, MỘT LÚC NGHĨ KIA

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 5h50' thứ Ba ngày 29/06/2021.

*****

“*Một lúc nghĩ đây, một lúc nghĩ kia*”, “*một lúc*” là một khoảnh khắc rất ngắn, rất nhanh. Trong một khay móng tay có 32 triệu ý niệm. Mỗi ý niệm đều có hiện tượng vật chất và hiện tượng tinh thần. Khi chúng ta xem phim, chúng ta thấy hình ảnh chuyển động vì các hình ảnh khác nhau liên tục nối tiếp nhau. Con người chúng ta dễ thay đổi. Hòa Thượng nói: “*Câu nói “trộn đời chung thủy” là lời nói giữ*”. Phật Bồ Tát sống bằng chân tâm. Chúng sanh sống bằng vọng tâm. Con người chúng ta sống trong vọng tâm, thay đổi theo từng sát na. Cho nên người xưa dạy chúng ta đừng vội tin những lời kiêu như “*trộn đời ghi ân*”, “*trộn đời tạc dạ*”. Nhiều người tin vào những lời nói đó cho nên khổ đau, tưởng rằng những người xung quanh đang sống chân thật với mình. Chúng ta không nghi ngờ nhưng khi gặp việc sai trái thì chúng ta biết con người sống bằng vọng tâm, mà vọng tâm không phải là thật.

Phật nói rõ: “*Con người có BÁT KHỔ gồm sanh khổ, lão khổ, bệnh khổ, tử khổ, ái biệt ly khổ, cầu bất đắc khổ, oán tắng hội khổ, ngũ ấm xí thạnh khổ*”.

Ái biệt ly khổ: Yêu thương nhau mà chia lìa nhau thì khổ.

Cầu bất đắc khổ: Cầu mong mà không được thì khổ.

Oán tắng hội khổ: Ghét nhau mà phải gặp nhau là khổ.

Ngũ ấm xí thạnh khổ: Năm ấm “*sắc, thọ, tưởng, hành, thức*” đầy khởi làm chúng ta khổ.

Chúng ta biết rõ thực chất, biết rõ chân tướng để khi gặp chuyện thì không quá khổ đau. Người ta phụ mình, lừa mình, đó là việc đương nhiên. Có người nhặt được tiền, nhặt được vàng trong đồng rác liền tìm người để trả lại. Đó là người thành thật, chất phác. Người xưa dạy: “*Nhân phi nghĩa bất giao, vật phi nghĩa bất thủ*”. Con người không có đạo nghĩa thì chúng ta không kết giao. Vật phi nghĩa thì chúng ta không lấy. Chúng ta làm ra của cải

vật chất từ trí tuệ, từ sức lao động chân chính của mình thì đó mới không phi nghĩa. Người thời nay thao túng, dùng sự mưu mẹo của mình để làm giàu. Họ không biết những việc làm bất thiện đó kết thành nhân quả rất xấu.

Thầy thấy người ta tạo ác thì cảm thấy rất lo lắng nhưng không biết phải khuyên họ thế nào. Có một gia đình họ có rất nhiều đất, họ mua đất của người khác, mua 1 bán thành 4. Sau khi mua xong, họ cho mượn lại để trồng trọt. Khi xây dựng nhà, đất của họ nhiều bao la nhưng họ không làm nhà trên đất của mình mà lại đi xây dựng nhà từ đất ăn cắp của người khác. Nhà mình ở là nơi thờ cúng Tổ tiên, Gia tộc. chúng ta làm việc xấu ác thì Tổ tiên có xấu hổ không? Chúng ta phải làm những việc vinh hiển Tổ Tông, khiến Tổ Tiên mát mặt. Thầy muốn khuyên họ nhưng không dám khuyên vì biết họ không nghe. Chắc chắn tương lai con cháu của họ không thể phát triển tốt đẹp. Họ thờ Phật, thờ Tổ tiên nhưng Phật Bồ Tát và Tổ tiên cũng không bước vào. Đòi chúng ta còn có đời trước, đời sau. Nếu chúng ta tạo nên sự bất thiện thì con cháu đời sau ngày càng đi xuống. Chúng ta thương cho những người không được tiếp nhận giáo dục Thánh Hiền.

Thầy cảm thấy rất tự hào khi treo ảnh Bác Hồ và ảnh Hòa Thượng tại nơi mình ở. Thầy vừa tri ân Tổ quốc, vừa tri ân Hòa Thượng. Chiếc bàn gỗ này Thầy đóng từ những vỏ cây gỗ thông người ta vứt bỏ đi. Thầy làm mọi việc bằng sự chân thành, không giả dối, không có sự khuất tất nào.

Nhà Phật dạy “BÁT CHÁNH ĐẠO” gồm: Chánh Kiến, Chánh Tư Duy, Chánh Nghiệp, Chánh Mạng, Chánh Tinh Tấn, Chánh Niệm, Chánh Định.

“Chánh Tinh Tấn”: Tinh tấn là siêng năng, chuyên cần. Siêng năng chuyên cần chân chánh thẳng tiến đến mục đích và lý tưởng mà Phật đã dạy. Hăng say làm những việc chính đáng mang lợi ích cho chúng sinh chứ không phải tinh tấn theo đường tà, không phải tinh tấn là kẻ phản quốc, không phải tinh tấn là kẻ phản bội.

Lời nói phải chánh, ý nghĩ phải chánh, việc làm phải chánh, đời sống phải chánh. Ý niệm của chúng ta thay đổi rất nhanh. Con người sống trong vọng niệm chứ không sống trong Chánh Niệm. Hòa Thượng nói: **“Người đời trước rất lão thật, chất phác, dục vọng ít nên phiền não của họ rất nhẹ. Nếu họ được tiếp cận với Phật pháp thì một câu A Di Đà Phật họ sẽ niệm đến cùng”**. Chính sự lão thật, thành thật khiến họ công phu thành tựu.

Thầy biết một cụ già từ sáng đến chiều chỉ một câu **“A Di Đà Phật”**. Thầy hỏi cụ bất cứ câu nào, cụ cũng trả lời là **“A Di Đà Phật”**. Thầy hỏi **“cụ có khỏe không?”**, cụ trả lời là **“A Di Đà Phật”**. Thầy hỏi **“cụ có ngủ được không?”**, cụ trả lời là **“A Di Đà Phật”**. Đó là một người lão thật thành thật, chất phác, không nói một lời nói hoa mỹ để làm vừa lòng người khác. Có người nói: **“Nhờ phước của Thầy nên con ngủ rất ngon”**. Đây không phải là lời chân thật.

Hòa Thượng nói: **“Người hiện đại dục vọng quá nhiều cho nên phiền não quá nặng. Họ niệm Phật, tụng Kinh, lễ Phật mà vẫn không ngừng khởi vọng tưởng. Người xưa khi niệm Phật, họ bỏ hết thân tâm thế giới bên ngoài để niệm Phật với tâm Thanh Tịnh”**. Chúng ta thì gom hết thân tâm thế giới bên ngoài để niệm Phật cho

nên vọng tưởng nhiều. Trong công việc, trong đời nhân xử thế tiếp vật, chúng ta làm việc gì cũng phải có lợi của mình ở trong đó. Từ lâu, Thầy không muốn để người khác phải chờ đợi, Thầy luôn đến trước giờ hẹn. Duy nhất có một lần Thầy quên hẳn lịch.

Hòa Thượng nói: *“Nếu muốn vãng sanh Tây Phương Cực Lạc, chỉ cần một câu “A Di Đà Phật”. Đây là giáo huấn của Ngẫu Ích Đại Sư đối với người thành thật. Người thành thật là người biết nghe lời. Người thành thật nhất định không có bất cứ một nghi hoặc, không có bất cứ một nghi vấn nào, một câu “A Di Đà Phật niệm” đến cùng. Người có nghi vấn là người không thành thật. Người hiện đại không tin là chỉ cần một câu “A Di Đà Phật” thì có thể vãng sanh Tây Phương Cực Lạc. Họ cho rằng một câu “A Di Đà Phật” không đủ dùng mà phải tụng “Kinh Vô Lượng Thọ”, phải trì chú để tiêu nghiệp. Đó là vọng niệm”.*

Trong “Kinh A Di Đà”, Phật nói: *“Nếu chúng sanh nào niệm Phật từ một ngày đến bảy ngày, đạt được Nhất Tâm Bất Loạn thì đích thân A Di Đà Phật và Thánh chúng sẽ xuất hiện để tiếp dẫn chúng sanh đó về Cực Lạc”.*

“A Di Đà” là danh hiệu Phật. “Quy y” là cung kính, là nương về. Chúng ta có sự truyền thừa danh ngôn chánh pháp, chỉ cần lão thật niệm Phật, không phải nghi ngờ. Ngài Lý Bình Nam cả đời lão thật niệm Phật. Hòa Thượng Tịnh Không tinh thông Kinh pháp, Ngài cả đời lão thật niệm Phật. Tổ sư Ấn Quang cả đời lão thật niệm Phật. Chúng ta một lòng tin học theo các vị Tổ sư Đại đức. Pháp môn đã chọn, chúng ta tâm thì ngày ngày niệm Phật, thân thì lao động làm ra sản phẩm để tặng cho người khác, tu tích phước báu. Thầy vui nhất khi dùng tâm chân thành để niệm Phật, dùng tâm chân thành để trồng cây. Thầy trồng cây bằng phân hữu cơ nên rau rất thơm. Cây đậu đũa dài Thầy chăm sóc cho quả dài 80cm (*dài tám tấc*). Không phải quả nào cũng dài đều nhau, có quả dài quả ngắn, thể hiện tâm của mình lúc cao lúc thấp. Rõ ràng là *“cảnh tùy tâm chuyển”*.

Hòa Thượng nói: *“Người không thành thật thì phải dựa vào Kinh giáo, dựa vào giáo huấn của Phật Bồ Tát, dựa vào giáo huấn của người xưa để giúp chúng ta thành thật. Hiện tại chúng ta nghi vấn nhiều, nhiều vấn đề vì chúng ta không rõ ràng tường tận đạo lý trong Kinh điển, hoặc là chúng ta tiếp cận chưa đủ độ sâu cho nên nghi ngờ. Khi chúng ta tin lời giáo huấn của Phật Bồ Tát thì mới đoạn nghi sinh tín, học tập THÀNH THẬT thì mới có thành tựu. Người có thể vãng sanh hay không là ở hai chữ “THÀNH THẬT”. Làm được hai chữ “THÀNH THẬT” thì tu hành mới có thành tựu, đời nhân xử thế mới có thành tựu. Bạn THÀNH THẬT thì bạn có thể vãng sanh. Bạn không THÀNH THẬT thì bạn không thể vãng sanh”.*

Chúng ta không thành thật với người, quỷ thần đều biết rõ. Chúng ta có nhiều tập khí xấu ác, bị dính mắc vào danh vọng lợi dưỡng cho nên chúng ta không được rời Kinh giáo, phải nương vào Kinh giáo, phải bám chặt giáo huấn của người xưa. Chúng ta đã nhiều đời nhiều kiếp, cả kiếp này cũng không THÀNH THẬT.

*****

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy còn lộn xộn, còn nhiều sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!